ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

32 χρόνια ἀγώνων καὶ προσφο-ρῶν

ΤΟ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ: ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Βασ. Δημητρίου

Ὀλίγα εἶναι τὰ σώματα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι ποὺ μὲ τὴν δρᾶσιν των κατὰ τὴν πορείαν τῆς ζωῆς των ἔχουν κατακτήσει τὴν λαϊκὴν συνείδησιν. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μετὰ τὰς Ἕνοπλες Δυνάμεις καὶ Σ ωματα Ἀσφαλείας ἔρχεται τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ποὺ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ πολὺ συχνὰ εὑρίσκονται σὲ μιὰ πάλη μὲ τὴ φωτιὰ ἀψηφώντας τοὺς μεγάλους κινδύνους γιὰ τὴ σωματικὴ ἀκεραιότητα ἢ καὶ γι' αὐτὴ τὴ ζωή των.

Ἡ ἱστορία τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος ξεκινάει ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ὑπῆρξεν ὀργανωμένη κοινωνία ἀνθρώπων. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ βλέπομεν καὶ κατὰ τὰ χρόνια τῆς δουλείας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Καποδίστρια ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1829, ὑπαγομενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ὀργάνων τῆς αὐτοδιοικήσεως ποὺ εἶχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ἡ τακτικὴ αὐτὴ συνεχίσθη καὶ ἐπὶ βασιλείας τοῦ Ὄθωνος μὲ τὴν διαφορὰν τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ στρατοῦ εἰς μεγάλας πυρκαϊάς. Μὲ τὴν ὀργάνωσιν ὅμως καὶ ἐκπολιτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐλήφθη μέριμνα πιὸ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ κινδύνου. Τεράστιαι ζημίαι ἐπροκαλοῦντο ποὺ ὡς τότε οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες διὰ τῶν ὀργάνων των μόνον διαπίστωσιν τοῦ ἀποτελέσματος ἐπετύγχανον.

Ἔτσι, τὸ 1854 δύναμις ἐκ τριῶν ἀξιωματικῶν, 15 ὑπαξιωματικῶν καὶ 75 στρατιωτῶν συνιστᾶ τὸν «Λόχον Πυροσβεστῶν» ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐκπαίδευσις τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ἀμέσως σύμφωνα μὲ τὸ Γαλλικὸν σύστημα.

Δεύτερος σταθμὸς στὴν διαρκῆ πορείαν διοργανώσεως τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος εἶναι τὸ 1861 ποὺ τότε, ὄχι μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ηὐξήθη εἰς 250 ἀλλὰ καὶ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του τέσσαρες ἀντλίες μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων, τέσσερα βυτία καὶ μίαν ἅμαξαν σκευοφόρον συρομένην ὑπὸ ἵππων.

Τρίτος σταθμὸς εἶναι τὸ 1907 ποὺ ἐτέθησαν τὰ ἀκρογωνιαῖα λιθάρια τοῦ λαμπροῦ οἰκοδομήματος τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Τότε τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ἦτο καθαρῶς στρατιωτικόν. Τὰ στελέχη καὶ οἱ ὁπλῖται τοῦ «Λόχου Πυροσβεστῶν» προήρχοντο ἐκ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ ὅπλου τοῦ Μηχανικοῦ. Ἡ στολὴ ποὺ ἔφερον παλαιότερον καὶ ποὺ ἦτο ἀπὸ βαθυκύανον ὕφασμα, ὑψηλὸν ὀρειχάλκινον κράνος μὲ κόκκινον λοφίον, ἀντικατεστάθη μὲ τὴν τοιαύτην τῶν στρατιωτῶν Μηχανικοῦ πλὴν τοῦ κράνους ποὺ διετηρήθη.

Ἡ τελευταία βαθμὶς ἦτο τὸ 1931 ὅτε τὸ κράτος ὠργάνωσε τὸ Πυροσβεστικὸν σῶμα ἐπὶ νέων συγχρονισμένων βάσεων καὶ ὑπήγαγεν τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἡ τεχνικὴ κατασβέσεως τῶν πυρκαϊῶν ἀποτελεῖ ἀντικείμενον μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ἐκπαιδεύσεως. Ὁ πυροσβέστης μὲ τὰ εἰς χεῖρας του μέσα καλεῖται νὰ δώσῃ μίαν μάχην. Ἐνδείκνυται ὁπωσδήποτε ὁ ἐντοπισμὸς τοῦ πυρὸς διὰτῆς καταλήψεως ἐπικαίρων θέσεων καὶ ἡ κατάσβεσις αὐτοῦ διὰ ψύξεως ἢ ἀπομονώσεως ἐκ τοῦ ὀξυγόνου τῆς καιομένης ὕλης. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς τὰ ὑλικὰ εἶναι εὐφλεκτα, τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα ἔχει γράψει περγαμηνὲς ἀφθάστου ἡρωϊσμοῦ καὶ ἔχει στήσει ὁρόσημα δόξης, ἀλτρουϊσμοῦ καὶ βαθείας ἐκτιμήσεως τῆς κοινωνίας.

Τελικά, σὲ πολλὲς δύσκολες περιστάσεις ἡ χρησιμοποίησίς του ὡς ὅπλου πολιτικῆς ἀμύνης δηλαδὴ ἐμπεδώσεως τῆς τάξεως ἐκ διαδηλώσεων, ἀπεργιῶν καὶ ταραχῶν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἄλλων Σωμάτων Ἀσφαλείας ἀπέδωσε θαυμάσια ἀποτελέσματα. Τὸ ἴδιον κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου εἶναι πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἐθνικῶν προσπαθειῶν διὰ τὸ ἐπιθυμητὸν ἐπίτευγμα.

Μέσα στὰ 32 χρόνια τῆς δράσεώς του ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφὴν παρουσίασεν ἀξιόλογα ἄλματα ἐξελίξεως. Ἡ διάρθρωσίς του ἔχει τὴν τοιαύτην τῶν ἄλλων σωμάτων ἀσφαλείας ἤτοι ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρχηγείου καὶ τῶν κατὰ τόπους πυροσβεστικῶν σταθμῶν.

Σήμερον πυροσβεστικοὶ σταθμοὶ ὑπάρχουν 5 στὴν Ἀθήνα, 6 στὸν Πειραιά, 3 στὴν Θεσσαλονίκη καὶ ἀνὰ ἕνας εἰς Πάτρας, Καλαμάταν, Βόλον, Λάρισαν, Ἀγρίνιον, Ἰωάννινα, Μυτιλήνην, Ἡράκλειον, Χανιά, Ρέθυμνον Κέρκυραν Λαμία, Αἴγιον, Ξάνθην, Φλώριναν, Καβάλαν, Δράμαν, Λευκάδα, Κομοτινὴν, Πύργον, Πρέβεζαν, Ρόδον, Ἄρταν, Χαλκίδα, Καρδίτσαν, Ναύπλιον, Ἄμφισσαν, Σπάρτην, Κόρινθον καὶ Τρίπολιν.

Ἀρχηγὸς τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος εἶναι σήμερα ὁ ἐξαίρετος μαχητὴς καὶ ἄλλοτε ἀνώτατος ἀξιωματικὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Νικ. Μπουραντᾶς. Ἡ ἡγετικὴ —ἀγωνιστικὴ προσωπικότης τοῦ κ. Μπουραντᾶ ἐπέδρασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν εἰς τὸ φρονηματισμὸν τῶν ἀνδρῶν του, ὥστε σήμερον ν' ἀποτελοῦν συνείδητὰ στοιχεῖα ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ἀλλ καὶ τὰ πρὸς τὰ ἁγνὰ Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ τοιαῦτα.

ΒΑΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Ὅσες ἐνδιαφέρεσθε:

• Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ, ὅπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ φιγουρίνια

• Γιὰ ἕνα Κροκὶ —Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων

• Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἑνὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν

• Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστρας κ.. ΒΑΣΩΣ ΛΑΓΑΡΗ—ΜΕΡΕΜΕΤΗ, Κανακάρη 96—Πάτραι, τηλ. 34--00

Ἐξελίξεις καὶ προοπτικαὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΞΕΝ. ΖΟΛΩΤΑ

Ἡ σύνδεσις μὲ τὴν ΕΟΚ καὶ ἡ πιστωτικὴ πολιτική

Ἡ Ἔκθεσις τοῦ Διοικητοῦ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καθηγητοῦ κ. Ξεν. Ζολώτα ἐπὶ τῆς χρήσεως 1962, τῶν ἐξελίξεων τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ ἐπὶ τῆς ἐνδεικνυσμένης οἰκονομικῆς ἰδίᾳ δὲ πιστωτικῆς πολιτικῆς, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως τοῦ 1962 τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς Τραπέζης, ἐκ τῶν ἐν γένει ἐργασιῶν της ἀνῆλθον εἰς 599.189.534 δραχμάς, ἐνῶ τὸ σύνολον τῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς χρήσεως δαπανῶν λειτουργίας της, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσβέσεων, προβλέψεων καὶ εἰσφορῶν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τοῦ προσωπικοῦ ἀνῆλθε συνολικῶς εἰς 508.173.240 δραχμάς. Ἑπομένως τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς χρήσεως ἀνέρχονται εἰς 91.016.294 δραχμάς.

Αἰσθάνομαι εὐτυχὴς διότι εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ βεβαιώσω Ὑμᾶς ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ τῆς ἱεραρχίας, ἐπιδεικνύει ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν, εὐσυνειδησίαν καὶ ἐνθουσιασμὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Χάρις εἰς τὰς ἀρετὰς ταύτας τοῦ προσωπικοῦ ἡ πολυσχιδὴς δραστηριότης τοῦ Ἱδρύματος διεξάγεται λίαν ἱκανοποιητικῶς, οὕτως ὥστε ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος νὰ θεωρῆται ὡς μία ἐκ τῶν πλέον ἀρτίως λειτουργουσῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΟ 1962

Κατὰ προσωρινὰς ἐκτιμήσεις τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1961 καὶ 1962 τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν εἰσόδημα ηὐξήθη κατὰ 4% εἰς τρεχούσας τιμὰς καὶ κατὰ 2,9% εἰς σταθερὰς τιμάς. Αἱ ἀντίστοιχοι αὐξήσεις μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1961 ἦσαν 12,6% καὶ 11, 5%. Ἡ χαλάρωσις τοῦ ρυθμοῦ ἀνόδου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀφείλεται εἰς τὴν κάμψιν τοῦ εἰσοδήματος ἐκ τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς. Ἀντιθέτως, ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἄλλων τομέων τῆς οἰκονομίας διετηρήθη σχετικῶς ὑψηλός.

Ἡ πτῶσις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος εἰς σταθερὰς τιμὰς ὑπολογίζεται εἰς 5,6%, ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως αὐτοῦ κατὰ 18,2% μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1960 καὶ 1961. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὀφείλεται εἰς τὴν μείωσιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ὁ ἐπιτευχθεὶς ρυθμὸς αὐξήσεως τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, καίτοι ὑψηλὸς ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας χώρας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην ταχείας βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως.

Μόνον διὰ τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς βιομηχανίας πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθοῦν αἱ ὑφιστάμεναι σοβαραὶ ἀδυναμίαι καὶ νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ρυθμὸς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας εἰς τὰ πλαίσια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Αἱ ἀκαθάριστοι ἐπενδύσεις παγίου κεφαλαίου εἰς τρεχούσας τιμὰς (ἄνευ τῆς ἀξίας τῶν μεταφερομένων ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων) ηὐξήθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1961 καὶ 1962 κατὰ 13, 3% ἀνελθοῦσαι εἰς ποσοστὸν 22, 5% τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἔναντι ἀντιστοίχου ποσοστοῦ 20,7% κατὰ τὸ 1961.

Ἡ αὔξησις τῶν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων προῆλθε κατὰ σημαντικὸν μέρος ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς ἐπενδυτικῆς δραστηριότητος. Καίτοι ἡ ἐξέλιξις αὕτη εἶναι ἐνθαρρυντική, τὸ ποσοστὸν τῶν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων τόσον ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι κατὰ πολὺ κατώτερον τῶν ἀντιστοίχων ποσοστῶν εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ ἄλλας χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Εἶναι οὐσιώδες νὰ τονισθῇ, ὅτι διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιδιωκομένη ἐπιτάχυνσις τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ἀπαιτεῖται κατὰ πολὺ ἀνώτερον τοῦ σημερινοῦ ἐπίπεδον βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων σχεδιασμένων διὰ τὴν παραγωγὴν προϊόντων δυναμένων νὰ διαπιθενται εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς καὶ πρωτίστως εἰς τὴν ὑπὸ διαμόρφωσιν ἐνιαίαν εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν.

Η ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΟΚ

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1962 ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἡ Συμφωνία Συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, τελικὴ ἐπιδίωξις τῆς ὁποίας εἶναι ἡ τελωνειακὴ καὶ οἰκονομικὴ ἕνωσις τῆς χώρας μετὰ τῆς Κοινότητος. Αἱ εἰδικώτεραι κατευθύνσεις πρὸς τὰς ὁποίας εἶναι σκόπιμον νὰ στραφῇ ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

Πρῶτον. Εἰς τὸν τομέα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς ἐπίσπευσις καὶ συστηματοποίησις τῶν βασικῶν ὀργανωτικῶν μεταρρυθμίσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρεστέρας δυνατῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἐκτελουμένων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς διαδικασίας τοῦ ἀναδασμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς παροχῆς ἐξειδικευμένης ἀγροτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Δεύτερον. Καθιέρωσις ἰσχυρῶν κινήτρων δι' ἰδιωτικὰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις, κατὰ προτεραιότητα εἰς βιομηχανικοὺς κλάδους μὲ ἐξαγωγικὰς δυνατότητας.

Τρίτον. Περιορισμὸς τῶν ἀνασχετικῶν ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας διοικητικῶν παρεμβάσεων καὶ ἁπλούστευσις τῶν διαδικασιῶν ἰδίως διὰ τὴν ἵδρυσιν νέων ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπέκτασιν ὑφιστάμενων ἐπιχειρήσεων καὶ τὴν προώθησιν τῶν ἐξαγωγῶν.

Τέταρτον. Διαμόρφωσις βιομηχανικῶν ζωνῶν, ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν ὁποίων θὰ πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε διὰ τὴν εἰς αὐτὰς ἐγκατάστασιν νὰ μὴν ἀπαιτοῦνται αἱ πλεῖσται ἐκ τῶν συνήθως ἐφαρμοζομένων διατυπώσεων καὶ διαδικασιῶν.

Πέμπτον. Ὀργάνωσις τῆς προσελκύσεως ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἕκτον. Ἐκσυγχρονισμὸς καὶ προσανατολισμὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν δημιουργίαν καταλλήλων τεχνικῶν, ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν στελεχῶν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Εἰς τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1962 ἡ προσφορὰ χρήματος, ἤτοι τὸ ἄθροισμα τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν καταθέσεων ὄψεως, ἀνῆλθεν εἰς 20.507 ἑκατ. δρχ., σημειώσασα αὔξησιν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατὰ 2.677 ἑκατομμύρια ἢ 15%, ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως 2.302 ἑκατ. ἢ 15% ἐντὸς τοῦ 1961. Εἰδικώτερον ἡ νομισματικὴ κυκλοφορία ἀνῆλθεν εἰς τὸ τέλος Δεκεμβρίου 1962 εἰς 14.361 ἑκατ. δρχ., αὐξηθεῖσα ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου κατὰ 2. 184 ἑκατ. ἢ 18%, ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως 1.671 ἑκατ. ἢ 16% ἐντὸς τοῦ 1961. Ἡ αὐτὴ περίπου εἰκὼν προκύπτει καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν μέσων ἐτησίων ἐπιπέδων τῶν μέσων πληρωμῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Τὰ ἔσοδα τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνῆλθον κατὰ τὴν χρήσιν 1962 εἰς 18.714 ἑκατ. δρχ., ἔναντι 17.140 ἑκατ. τῆς χρήσεως 1961, ἤτοι ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 1.574 ἑκατ. ἢ κατὰ ποσοστὸν 9,2%. Ἡ αὔξησις αὕτη ὑπῆρξε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀποτέλεσμα τῆς ἀνόδου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἐλάχιστα δὲ συνετέλεσεν εἰς αὐτὴν ἡ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1962 γενομένη διαρρύθμισις ἐνίων ἐμμέσων φόρων.

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀπαιτουμένου ἐπιπέδου κρατικῶν ἐπενδύσεων καὶ ἡ βελτίωσις καὶ ἐπέκτασις τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρεχομένων ὑπηρεσιῶν προϋποθέτουν ταχεῖαν αὔξησιν τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰδικώτερον ἡ φορολογικὴ πολιτικὴ πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐκ τῆς φορολογίας ἐσόδων μὲ ρυθμὸν ταχύτερον τῆς ἀνόδου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Αἱ πιέσεις διὰ τὴν ἰμείωσιν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἀποβλέπουν κυρίως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν μεγαλυτέρων περιθωρίων, δι' αὔξησιν τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν καὶ οὐχί, ὡς ἐνίοτε ὑποστηρίζεται, εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀποταμιεύσεων καὶ τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων. Τοῦτο εἶναι προφανές, ἐφ' ὅσον ὑπὸ τοὺς ἰσχύοντας συντελεστὰς ἀποσβέσεων καὶ τὰς προβλεπομένας φορολογικὰς ἀπαλλαγὰς διὰ νέας ἐπενδύσεις αἱ ἀναπτυσσόμεναι ἐπιχειρήσεις οὐσιαστικῶς ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας. Τυχὸν ὑποχώρησις εἰς τὰς ἐν λόγῳ πιέσεις διὰ περαιτέρω γενικὴν μείωσιν τῆς φορολογίας θὰ ἀντεστρατεύετο τὰς βασικὰς ἐπιδιώξεις τῆς πολιτικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἐφ' ὅσον θὰ ὠδήγει εἰς αὔξησιν τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν καὶ ἀντίστοιχον μείωσιν τόσον τῆς ἤδη ἀνεπαρκοῦς κρατικῆς ἀποταμιεύσεως, ὅσον καὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως καὶ θὰ ἤσκει τελικῶς ἀναστολτικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς δραστηριότητος τοῦ ἰδιωτικοῦ πομέως καὶ τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς χώρας.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Αἱ σημειωθεῖσαι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξελίξεις τῶν εἰδῶν ἐν Ἑλλάδι εἶναι εὐνοϊκώτεραι τῶν σημειωθεισῶν ἀντιστοίχων ἐξελίξεων εἰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς χώρας, κυρίως ὅσον ἀφορᾶ τὰς τιμὰς καταναλωτοῦ.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Τὸ ἔλλειμμα ἐκ τρεχουσῶν συναλλαγῶν ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1962 εἰς 73 ἑκατ. δολλάρια — ἤτοι ἐμειώθη κατὰ 10 ἑκατ. δολλ. ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1961 — καὶ ἦτο τὸ χαμηλότερον τῆς τελευταίας πενταετίας, ἐξαιρουμένου τοῦ ἔτους 1959.

ΕΞΑΓΩΓΑΙ

Ἡ σημειωθεῖσα κατὰ τὸ 1962 αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν προῆλθε κυρίως ἀπὸ τὸν βάμβακα, τὰ ἐλαιοκομικὰ προϊόντα, τὰ ἐσπεριδοειδῆ καὶ τὰς ἀμπάς ὁπώρας.

Αἱ ἐξαγωγαὶ βιομηχανικῶν προϊόντων (πλὴν τῶν εἰσπράξεων ἐκ παραγγελιῶν N.A.T.O.) ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 3 ἑκατομ. δολλ. περίπου ἐντὸς τοῦ 1962, προελθοῦσαν κυρίως ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν κλωστοϋφαντουργικῶν προϊόντων. Ἡ αὔξησις αὕτη, καίτοι μεγάλη εἰς ποσοστόν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητική, ἀλλὰ οὔτε καὶ ὡς ἀπαρχὴ τάσεως πρὸς μονιμοτέραν μεταβολὴν τῆς διαρθρώσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐξαγωγῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παραγγελιῶν εἰδῶν τοῦ N. A.T.O. δὲν ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ 7% τοῦ συνόλου τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων ἐξαγωγῶν.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Σημαντικὴν αὔξησιν ἐνεφάνισεν ἡ εἰσροὴ ἰδιωτικῶν κεφαλαίων, ἡ ὁποία εἰς σημαντικὸν βαθμὸν ἀντεστάθμισε τὴν ἐλαττωμένην κίνησιν τοῦ δημοσίου τομέως. Τὸ σύνολον τῆς εἰσροῆς ἰδιωτικῶν κεφαλαίων ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1962 εἰς 84 ἑκατ. δολλ. περίπου, ἔναντι 68 ἑκατ. δολλ. κατὰ τὸ 1961.

Τὸ ποσὸν τῆς χρησιμοποιηθείσης ἀμερικανικῆς βοηθείας κατὰ τὸ 1962, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δανείων ἀναπτύξεως, ἀνῆλθε εἰς 17,7 ἑκατ. δολλ. ἔναντι 37 περίπου ἑκατ. δολλ. κατὰ τὸ 1961. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη ὀφείλεται εἰς σημαντικὸν βαθμὸν εἰς τὰς μειωμένας εἰσαγωγὰς τροφίμων καὶ ἰδίᾳ φυτικῶν ἐλαίων, κατόπιν τῆς ὑψηλῆς ἐσοδείας τοῦ 1961.

Δυσμενὴ παράγοντα ἀποτελεῖ ἡ ἀναγγελθεῖσα δραστικὴ μείωσις τῆς παρεχομένης βοηθείας ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Δέον νὰ τονισθῇ, ὅτι τὸ πρόβλημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπισθῇ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς δωρεὰν παρεχομένης βοηθείας διὰ δανείων ἀναπτύξεως, διότι τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν χρηματοδότησιν διὰ δανειακῶν πόρων καθαρῶς καταναλωτικῶν δαπανῶν. Ἡ ὑπὸ συνθήκας ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς σταθερότητος συνέχισις ἀμειώτου τόσον τῆς ἀμυντικῆς προσπαθείας ὅσον καὶ τῆς προσπαθείας ἀναπτύξεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται καὶ διὰ λόγους γενικωτέρου διεθνοῦς καὶ ἰδίᾳ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, προϋποθέτει τὴν παροχὴν εἰς ἐπαρκῆ ἔκτασιν ἐνισχύσεως τόσον ὑπὸ μορφὴν δωρεᾶς διὰ τὴν κάλυψιν μέρους τῶν ἀμυντικῶν δαπανῶν τῆς χώρας ὅσον καὶ ὑπὸ μορφὴν λίαν μακροπροθέσμων καὶ χαμηλοτόκων δανείων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1962, αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις εἰς τὰς τραπέζας καὶ τοὺς εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς ἀνήρχοντο εἰς 24.743 ἑκατ. δρχ. σημειώσασαι τὴν μεγαλυτέραν μεταπολεμικὴν ἐτησίαν αὔξησιν, ἤτοι 5.021 ἑκατ. δρχ. ἢ 15,5%. Ἡ ἀντίστοιχος αὔξησις ἐντὸς τοῦ 1961 ἦτο 3.090 ἑκατ. ἢ 18,6%.

Ἰδιαιτέρας σημασίας χαρακτηριστικὰ τῶν ἐξελίξεων τοῦ ἔτους 1962 ἀποτελεῖ ἡ ταχυτάτη ἄνοδος τῶν προθεσμιακῶν καταθέσεων, αἱ ὁποῖαι ηὐξήθησαν κατὰ 2.063 ἑκατ. δρχ. ἢ κατὰ ποσοστὸν 140%, ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως κατὰ 342 ἑκατ. ἢ 30% ἐντὸς τοῦ 1961.

Η ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ

Ἡ συνολικὴ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πιστωτικῶν ὀργανισμῶν ἀνῆλθεν εἰς τὸ τέλος τοῦ 1962 εἰς 37.836 ἑκατ. δρχ., αὐξηθεῖσα ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου κατὰ 5.449 ἑκατ. δρχ. ἢ 16,8%, ἔναντι ἀντιστοίχου αὐξήσεως κατὰ 3.692 ἑκατ. ἢ 12, 9% ἐντὸς τοῦ 1961. Ἡ μεγαλυτέρα πιστωτικὴ ἐπέκτασις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος προῆλθεν ἐκ τῶν βραχυπροθέσμων καὶ μεσοπροθέσμων χορηγήσεων διὰ κεφάλαια κινήσεως, αἱ ὁποῖαι ηὐξήθ